


UŽ LAIKO UŽDANGOS

 Noriu pranešti čia, kad į jūsų maldas buvo atsakyta, susirinkimai buvo tokie, kokie vyko prieš daugelį metų, kai aš tik pradėjau tarnauti. Aš niekada... Mes tiesiog negalėjome net susodinti žmonių. Ir turėjome prekyviečių aikštes ir visa kita, ir trečią valandą ten būdavo tiek žmonių, kad užpildydavo visą aikštę. Jie turėdavo uždaryti vartus, neįleisdavo jų į vidų. O mes ten būdavome tik septytą valandą. Suprantate? Tiesiog plūstantys tūkstančiais iš visur. Tiesiog...

² Per paskutinį susirinkimą aš paėmiau paskutinius penkis vakarus ir tiesiog pradėjau statydinti aplink Žodį, pradėjau suvokti, kokią jėgą turėjo Žodis. Suprantate? Nes Žodis yra Dievas. Suprantate? „Pradžioje buvo Žodis, Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“.

³ Taigi, Hebrajams 4 sakoma, kad: „Dievo Žodis yra aštresnis už dviašmenį kalaviją“. Suprantate? „Dievo Žodis yra aštresnis už, net prasiskverbiantis iki kaulo, atskiriantis ir nukertantis, ir išvelgiantis proto, širdies mintis“. Suprantate? Štai kas yra Dievo Žodis.

⁴ Tuomet, jeigu yra dovana, kur mes tiesiog galime pailsėti; ir Pats Žodis, tai Kristus, Kuris yra Žodis, įeina į mus ir išvelgia proto mintis, kaip jūs tai matėte. Suprantate? Kaip nuostabu. Tuomet, matant ką Jis padarė ir kaip Jis mus palaimino! Ir tada...

⁵ Tai, aš jaučiau tai, keturis vakarus statydindamas aplink tą Žodį, tiesiog leisdamas žmonėms sėdėti ramiai, ir tuomet tiesiog ilsėtis, o Šventoji Dvasia pakviesdavo žmones ir darbavosi auditorijoje.

⁶ Ir tuomet, paskutinį vakarą, praėjusio sekmadienio popietę, pamačiau vieną iš didžiausių išgydymo eilių, kokias tik esu matęs Amerikoje. Suprantate? Jie buvo... Aš pasiunčiau Bilį su šimtu kortelių, Džin su šimtu, ir Leo su šimtu, ir Roy su šimtu, tiesiog išdalino visas korteles, apie penkis šimtus. Ir tuomet, po to, kai jie pamatė, ką Žodis viską perima ir ką Jis gali padaryti, tada, stovint tiesiai su tuo Žodžiu, atvedė juos ant pakylės. Ir aš mačiau, kaip vyrai ir moterys numetė savo ramentus ir taip toliau, ir buvo išgydyti dar prieš jiems užlipant ant pakylės, tiesiog matan tai. Suprantate? Dievo Žodis išėjo, perėjo visur ten, ir Pats įsiskverbė į tuos penkis pamokslus, ar keturis pamokslus, į jų širdis, kol jie patikėjo Tuo visa savo širdimi. Tuomet, vienintelis dalykas, ką jie turėjo padaryti, tai turėti kokią tai nedidelį sąlytį, suprantate, dar kažką, ir tai buvo tikrovė. Ir tiesiog vos tik jie pasiekdavo tą pakylą, jie būdavo

išgydyti tiesiai ten, ant pakyl-. . . tiesiog prieš jiems praeinant pro pakylą.

⁷ Aš manau, broliai čia, jūs visi pažįstate brolių Edą, brolių Edą Hooper. Ar pažįstate? Jūs iš Arkanzaso, ten? Jis susitiko. . . Jis buvo su manimi ankstyvosios tarnystės pradžioje. Jis pasakė: „Tai atrodė kaip senais laikais, - jis tarė, - taip, kaip būdavo prieš daugelį metų“.

⁸ Ir ten buvo žmonių, turinčių auglių, kurie buvo—buvo štai *tokie*, sugriždavo sveiki. Akli, kurti, nebyliai, įvairiausios rūšies, kuriuos Viešpats išgydė. Net nereikėjo paliesti žmonių. Žodis išėjo ir darė visa tai.

⁹ Tuomet Viešpats davė man pamokslą, kurį aš norėčiau pasakyti bažnyčioje, kada nors, kai grįšiu ir turėsiu galimybę. Esu siaubingai užsiėmęs. Taigi, rytoj vėl turiu išvykti, laukiu, kol ateis ta mergina. Ir dar prieš man įsinešant lagaminą į namus, ten kažkas jau buvo. Ir nuo to laiko aš beveik nebeprisėdau. Suprantate? Nuo tada, kai atvykau, aš net nekalbėjau su savo šeima. Suprantate? Ir tai—tai tikra kelia įtampa. Ir aš taip pat prašau jūsų visų melstis už mane, kad Viešpats padėtų man išsilaikyti.

¹⁰ Dabar. . . [Tuščia vieta juostoje—Red.] Matote čia mūsų brolių, tikrai labai ligotas, guli ant šio gulto. Ir mes. . .

¹¹ Netrukus kai kas turi atvažiuoti mūsų paimti, ir vyksime į Luisvilį. Aš norėčiau kad jūs taip pat prisimintumėte maldoje puikią jauną panelę, kuriai dar nėra nė aštuoniolikos metų. Ji yra viena iš dvynių, ir krikščionė mergina, besimokanti mokykloje. Ir kitos merginos kalbėdavo apie ją, žinote, sakydavo toms dviems merginoms, kokios jos buvo, kokią savo gyvenimo dalį jos praleidžia, ir kad jos turėtų gyventi kaip ir likusios merginos. Ir vienai merginai tiesiog pavyko tai įveikti. O kita turėjo kompleksą ir dėl to ji jautėsi labai blogai, ji tiesiog ėmė atsitraukti ir užsisklęsti, ir tai kėlė nerimą. Ir galiausiai jai sutriko psichika. Ir jos. . . Ji atsidūrė psichiatrinėje ligoninėje. Jos motina ir tėvas atvyksta trumpam iš Crandall, Indiana, kad nuvyktų į tą įstaigą, kur jie bandys rytoj išsiųsti ją į Medisoną.

¹² Taigi, mergina, merginoje nėra jokio fizinio pažeidimo. Ji. . . Nėra nieko, fiziškai. Ji visiškai sveika. Bet taip sunku tai paaiškinti. Ir to iš tikrųjų neįmanoma paaiškinti. Kas tai yra, jos dvasia klaidžioja. Suprantate? Taigi, jūs—jūs turite pagauti jos dvasią ir sugrąžinti ją į vietą. Suprantate? Čia yra. . .

¹³ Kaip, mes prieš kelias savaites čia kalbėjome apie tai, kaip veikia žmogaus sistema. Kaip yra penki pojūčiai, per kuriuos patenkama į kūną, ir mes juos vadiname penkiais kanalais. Penki kanalai, tokie kaip—kaip sąžinė, vaizduotė ir taip toliau, per kuriuos įeiname į sielą. Ir tuomet, kai jūs įeinate į dvasią, yra tik vienas kelias, tai laisvos valios pasirinkimas, kuris yra pagrįstas tuo pačiu pagrindu, kaip ir tada, kai buvo sukurtas žmogus.

14 Jūs galite priimti Tai, ar jūs galite tiesiog leisti Tam nueiti. Jūs galite priimti Kristų kaip Gelbėtoją, ar tiesiog leisti Jam nueiti. Ir jūs vis dar esate prie to Medžio, kur vienas yra Gyvybės, o kitas – mirties. Kiekvienas žmogus yra pastatytas prieš tą Medį, arba Dievas būtų neteisingas, jei vieną paimtų ten, o kitam nesuteiktų lygiavertės galimybės pasirinkti gera ar bloga. Ir kiekvienas iš mūsų turime šią galimybę.

15 Taip pat, dvasioje, mes galime būti išgydyti arba mes negalime būti išgydyti. Taigi, tai ne todėl, kad nėra . . . kad mes nebuvome išgydyti, remiantis Dievu. Mes buvome. Nes sandora yra besalygiška. Ir Jis jau išpirko mūsų išgydymą. Todėl mūsų išgydymas yra—priklauso mums. Tai mūsų. Dabar, arba mes pasirinksimė šį kelią – tikėti juo; arba šį kelią – tiesiog netikint juo. Taigi, yra tik vienas būdas, kaip mes galime įeiti į Dievo Artumą.

16 Taigi, šis nuostabus vaikas, mamos draugė. Aš, mano . . . O, anksčiau buvau viena iš mano draugių. Ji buvo miela panelė, kilusi iš tikrai griežtų nazarėnų namų, miela mergina. Ir ji turi nuostabų vyrą. Aš taip pat gerai pažįstu jį, tą vaikiną, kuris ją vedė. Ir ji tiesiog . . . Jie augino tuos vaikus, kad tarnautų Viešpačiui, ir išleido juos į mokyklą. Ir jie iš tikrųjų buvo įsitvirtinę Kristuje, kad nedarytų to, kas neteisinga. Bet taip jau išėjo.

17 Tiesiog per pertrauką, tiesiog kai aš . . . vos prieš kelias minutes pažvelgiau ten atgal į vaikinuką, turėjo lygiai tą patį dalyką. Ir . . . Vieną vakarą mes nuvykome ten, pas brolių Raight, ir Orvilas buvo tiesiog—tiesiog visiškai palūžęs. Ir jis, žinote, kai jis bandė išvaryti mane iš namų; toks geras draugas, kokie mes su Orvilu esame, tiesiog tikrai būčiau jam kaip tėvas. Aš sutuokiau kartu jo tėvą ir motiną. Ir jis tiesiog pašoko ir sušuko: „Eik iš čia! Eik iš čia! Eik iš čia!“ Suprantate?

18 Taigi, ką mes ten turėjome padaryti – tai pereiti į dvasios lygmenį ir pagauti to vaikino dvasią. Suprantate? Jo širdelėje susikaupė daug sielvarto. Jis yra jaunas ir daug ką matęs. Ir tiesiog gražinome jį ten, kur jis turėjo būti. Jūs suprantate? Po kelių dienų jam buvo—jam buvo viskas gerai.

19 Taigi, tą patį turite padaryti ir šiuo atveju. Aš mačiau tai, ir aš žinau, kad tai tiesa. Bet dabar, tiesiog . . . Aš—aš prašau jūsų visų dabar pasimelsti, kad—kad Dievas padėtų man surasti šią merginą. Išėjusi kažkur, kur ji pati nežino, kur ji randasi, tuomet sugražinti ją į savo vietą. Tas kelias eina per tikėjimą. Suprantate, ji pati negali turėti tikėjimo. Ji nežino, kur ji randasi, nieko nebežino. Suprantate? Čia prireiks—prireiks mūsų tikėjimo.

20 Ir dabar, toje Kristaus prisikėlimo jėgoje, kur Jis suteikė mums galimybę. Štai kur jūs, tam tikru būdu, kur Dievo Žodis persmelkia nusidėjėlių. Ir Tai turi būti daugiau nei tik Žodžio

pamokslavimas. Štai kodėl aš ši rytą norėjau šiek tiek pakalbėti prieš melddamasis už ligonius. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

²¹ Jūs prisimenate regėjimą, kurį Viešpats ne taip seniai man davė, žinote, apie tai, kaip pamačiau aną Puse? Jūs prisimenate tą rytą, kai liudijau apie tai, kad mačiau aną Puse? Na, tai buvo tiesa.

²² Ir Pilnos Evangelijos Verslininkų *Balsas* paskelbė tą straipsnį ir įdėjo čia nuotrauką, puslapio gale. Ir ten apačioje yra nedidelis įrašas, nedidelė dalis čia, apačioje, kalbanti apie tarnavimą. Ir tai yra tarptautinis laikraštis, išspausdintas įvairiomis kalbomis. Ir tam regėjimui jie paskyrė titulinį puslapį ir pirmąjį puslapį. Suprantate?

²³ Ir aš turiu juos čia, ir norėčiau, kad jūs paimtumėte vieną ir galėtumėte tai perskaityti. Ir ateiti . . . Nežinau, kiek jų buvo ši rytą, broliai. Ir jūs, tuomet, jei kas nors negaus, na, tiesiog atekite į raštinę. Jie turi juos ten, raštinėje. Ir jie leido mums surinkti grupelę jų, apie: „Veržkitės toliau“. Suprantate? Ir visa tai yra mano širdyje. Viskas, ką girdžiu, tai: „Veržkitės toliau“. Tiesiog ten už upės yra geresnė Šalis. Ir toliau veržkimės, kol pasieksime tą Šalį.

²⁴ Taigi, aš manau, kad jie čia turi brolio Stricker ir sesers Stricker mažylio pašventinimą. Taigi, tai . . .

²⁵ Kiek jų dabar yra, sese Stricker? [Sesuo Striker sako: „Šeši“—Red.] Šeši mažyliai. Tai miela šeima.

²⁶ Ir taigi jie yra . . . buvo mūsų misionieriai Afrikoje, neseniai grįžo. Ir visi jų vaikai yra mieli mažyliai. Ir aš matau, kad ši taip pat, kai jie atnešė ją ši rytą pašventimo tarnavimui.

²⁷ Kur yra Teddy? Teddy, gal galėtum ateiti čia, prie pianino, tik minutėlę, sūnau? Ir—ir paimkime mūsų dainą, trumpą dainą, žinote, tą trumpa daina, aš manau, mes dainuojame, „*Atveskite Juos*“. Ar taip? „Atveskite juos iš nuodėmės laukų“.

²⁸ Ir štai kodėl mes ją grojame, nes mes, tėvai, visomis išgalėmis stengiamės atnešti juos pašventimui. Mes pašvenčiame juos Viešpačiui ir atnešame juos, kol jie yra dar kūdikiai, kad jie nenuklystų į tuos nuodėmės laukus. „*Atveskite Juos*“. Tiesiog. . . Ar žinai ją, Teddy? Sudainuokime dabar tik vieną jos eilutę.

Atveskite juos, atveskite juos,
Atveskite juos iš nuodėmės laukų;
Atveskite juos . . .

Jei yra dar vienas, na, tiesiog atneškite jį.

Atveskite mažuosius pas Jėzų.

Atveskite juos, atveskite juos,
Atveskite juos iš nuodėmės laukų;
Atveskite juos, atveskite juos,
Atveskite klajojančius pas Jėzų.

29 Broli Stricker ir sese Stricker, kaip suprantu, jūs žinote, ką reiškia ši daina, - „atvesti juos“, jūsų širdyje dega troškimas, stengiantis atvesti pražuvusius pas Jėzų. Jūsų mažylė, jei ji mirtų prieš pašventinimą, ar dar kas, ji bet koku atveju yra išgelbėta, nes Jėzaus Kristaus Kraujas padarė tai Kalvarijoje. Tačiau minėdami Jo didžiąją žemiškąją kelionę, kai Jis uždėjo rankas ant mažutėlių ir pasakė: „Leiskite jiems ateiti pas Mane“, štai kodėl jūs ši rytą atnešate kūdikį. Ir pasitikėdami mumis, kad mes sugebėsime melstis tikėjimo malda už mažylę, atiduodami jos gyvenimą Dievui.

30 Koks jos vardas? [Tėvas sako: „Marilyn Madge Stricker“—Red.] Marilyn Madge, Marilyn Madge Stricker. Kiek jai metų? [Motina sako: „Trylika mėnesių“.] Trylika mėnesių. Gimė Afrikoje, ar taip? [„Taip“.] Na, jei bus rytojus, te ši mažylė darbuosis misionierinėje veikloje, ten kur ji gimė. Ir, nuostabi mažylė. Ar ateisite, broli Nevilai?

31 Ir, Marilyn. O, tai bent! Man visada patinka šie mažyliai. Argi ji ne miela mažylė? Kaip laikaisi? Kaip laikaisi? Palenkime savo galvas. Aš noriu, kad uždėtumėte ant jos savo rankas.

32 Mūsų Dangiškasis Tėve, mes atnešame Tau mažąją Marilyn Madge Stricker, ši mielą vaikėlį, kuris gimė misijos laukuose, kai vyko sunkios kovos. Aš meldžiu, kad Tu palaimintum šį vaikėlį. Biblijoje, jie tokius mažylius atnešdavo pas Tave. Tu uždėdavai ant jų rankas ir palaimindavai juos, sakydamas: „Leiskite mažutėliams ateiti pas Mane ir nedrauskite jiems; nes tokių yra Dangaus Karalystė“.

33 Šiandien motina ir tėvas atiduoda ją į mūsų rankas. Mes, tikėjimu, lipame ten laiptais, atiduodamai ją į Tavo rankas, tikėjimu. Palaimink jos gyvenimą. Suteik jai ilgą gyvenimą, Viešpatie. Te ji būna Dievo vaiku. Te ji tarnauja Tau visu savo gyvenimu, kiekviena savo esybės dalelyte, tebūna Kristaus tarnaitė. Suteik tai, Tėve. Palaimink jos tėvą ir motiną, jos mažuosius brolius ir seseris. Te jie taip pat išauga ir tampa šlovinga šeima, tarnaujančia Dievui.

34 Tėve, mes atiduodame Tau mažąją Marilyn Madge, Jėzaus Kristaus Vardu, kad ji tarnautų Tau visą gyvenimą. Palaimink ją, ir jos tėvą, ir jos motiną, ir jos artimuosius. Ir te jie gyvena ilgą, laimingą gyvenimą, Tarnaudami Tau. Jėzaus Vardu. Amen.

35 Telaimina jus Dievas, broli Stricker. Telaimina jus Dievas. Palaiminimai mielai panelei.

Ačiū, Teddy, sūnau.

36 Aš myliu mažus vaikus. O jūs?

37 Kiek iš jūsų nesate girdėję apie regėjimą, kurį Viešpats man davė? Leiskite pamatyti jūsų pakeltas rankas, kurie nesate girdėję. Broli Nevilai, galbūt jūs turite čia savo knygelę, gal

perskaitytumėte tai jiems čia, tiesiog minutėlę ar dvi. Aš tikiu. . . Tiesiai čia, jei galite.

³⁸ [Brolis Nevilas skaito iš 1961 m. vasario mėn. „*Pilnos Evangelijos Vyrų Balsas*“—Red.]

[Vieną rytą gulėjau savo lovoje. Buvau ką tik pabudęs iš miego, uždėjau rankas už galvos ir padėjęs galvą ant pagalvės, atsipalaidavau. Tada ėmiau galvoti, kaip bus kitoje Pusėje. Aš suvokiu, kad nugyvenau daugiau nei pusę savo gyvenimo, jei gyvensiu iki tokio amžiaus kaip mano namiškiai, na, aš norėjau daugiau nuveikti dėl Viešpaties, prieš man paliekant šį gyvenimą.]

[Aš išgirdau Balsą, sakantį: „Tu tik pradedi! Veržkis į kovą! Toliau tęsk!“ Gulėdamas ten ir apmąstydamas žodžius, pagalvoju, kad aš tik įsivaizdavau, jog išgirdau Balsą. Vėl Balsas pasakė: „Veržkis į kovą! Toliau tęsk! Toliau tęsk!“ Vis dar netikėdamas pagalvoju, kad galbūt pats ištariau tuos žodžius. Suspaudžiau lūpas tarp dantų, užsidengiau burną ranka ir klausiausi. Balsas vėl prakalbo: „Tiesiog toliau tęsk! Jei tik žinotum, kas yra kelio pabaigoje!“ Atrodė, kad girdėjau muziką ir senos, žinomos dainos žodžius:]

[Aš pasiilgau namų, esu nusiminęs ir noriu pamatyti Jėzų,]

[Norėčiau išgirsti, kaip skamba uosto varpai,]

[Tai praskaidrintų mano kelią ir išsklaidytų visas baimes;]

[Viešpatie, leisk man pažvelgti už laiko uždangos.]

[Tuomet Balsas paklausė: „Ar norėtum tiesiog pažvelgti už uždangos?“ Aš atsakiau: „Tai man labai padėtų!“]

[Kas nutiko, negaliu pasakyti. Ar aš buvau kūne, ar išorėje, ar tai buvo perkėlimas, aš nežinau, bet tai buvo nepanašu į joki regėjimą, kuri kada nors esu turėjęs. Galėjau matyti vietą, į kurią buvau perkeltas, ir galėjau matyti save, gulintį ten savo lovoje. Pasakiau: „Tai keistas dalykas!“]

[Buvo daugybė žmonių, ir jie bėgo manęs pasveikinti, šaukdami: „O, mūsų brangus broli!“ Pirmiausia atėjo jaunos moterys, maždaug dvidešimties ir, apkabinusios mane, jos sakė: „Mūsų brangus broli!“ Jauni vyrai, pačiame vyriškumo spindesyje, akimis, spindinčiomis kaip žvaigždės tamsią naktį, baltais kaip perlai dantimis, apkabino mane, sakydami: „Mūsų brangus broli.“]

[Tuomet pastebėjau, kad ir aš taip pat vėl tapau jaunas. Aš pažvelgiau į save ten, pasisukau ir pažvelgiau atgal į savo seną kūną, gulintį lovoje, sunertomis rankomis už galvos. Pasakiau: „Aš to nesuprantu!“]

[Kai bandžiau perprasti vietą, kur aš buvau, pradėjau suvokti, kad ten nėra nei vakar nei rytoj. Atrodė, kad niekas nepavargsta. Kai daugybė gražiausių jaunų moterų, kokias kada nors esu matęs, apkabino mane, pastebėjau, kad buvo tik didžiulė meilė, kad mane yra užvaldžiusi tik didžiulė meilė ir jokios fizinės traukos, kaip būna žmonių elgesyje. Aš atkreipiau dėmsį, kad visų šių jaunų moterų plaukai iki juosmens, o jų sijonai siekė pėdas.]

[Po to Hope, mano pirmoji žmona, apkabino mane ir pasakė: „Mano brangus broli!“ Tuomet dar viena jauna moteris apkabino mane, Hope pasisuko ir apkabino jauną moterį. Aš tariau: „Aš to nesuprantu. Tai kažkas visiškai skirtingo nuo mūsų žmogiškos meilės. Nenoriu grįžti į tą seną kūną, esantį ant lovos“.]

[Tuomet Balsas prakalbo man: „Štai ką tu pamokslavai, kas yra Šventoji Dvasia! Tai yra tobula meilė. Be jos niekas negali Čia įeiti!“]

[Paskui aš buvau paimtas ir pasodintas aukštoje vietoje. Aplink mane buvo daugybė vyrų ir moterų savo jaunystės žydėjime. Jie verkė iš džiaugsmo: „O, mūsų brangus broli, mes tokie laimingi matydami tave čia!“ Pagalvojau: „Aš nesapnuoju, nes matau šiuos žmones ir matau savo kūną, gulintį ten, ant lovos“.]

[Balsas prakalbo man: „Tu žinai, kad Biblijoje parašyta, jog pranašai susirinko kartu su savo žmonėmis“. Aš atsakiau: „Taip, aš prisimenu tai Rašte, bet nėra tiek daug Branhamų kaip čia“. Balsas atsakė: „Tai ne Branhamai. Tai tavo atsivertusieji, tie, kuriuos tu atvedei pas Viešpatį. Kai kurioms iš šių moterų, kurios tavo manymu, jaunos ir gražios, joms buvo daugiau nei devyniasdešimt metų, kai tu atvedei jas pas Viešpatį. Nenuostabu, kad jie šaukia: „Mano brangus broli!“ Tuomet minia kartu sušuko: „Jei nebūtum ejęs su Evangelija, mūsų čia nebūtų!“]

[Aš paklausiau: „O, kur gi Jėzus? Norėčiau Jį pamatyti!“ Žmonės atsakė: „Jis yra šiek tiek aukščiau. Vieną dieną Jis ateis pas tave. Tu buvai siųstas kaip vadovas, ir kai Dievas ateis, Jis teis tave pagal tavo mokymą“. Aš paklausiau: „Ar Paulius ir Petras taip pat turės stoti prieš šį teismą?“ Atsakymas buvo: „Taip!“ Aš pasakiau: „Aš pamokslavau tai, ką ir jie pamokslavo. Aš nenukrypau nuo To nei į vieną, nei į kitą pusę. Kur jie krikštijo Jėzaus Vardu, aš taip pat krikštijau; kur jie mokė apie Krikštą Šventąja Dvasia, aš taip pat mokiau. Ko jie mokė, aš taip pat mokiau“.]

[„Mes tai žinome, - šaukė žmonės, - ir mes žinome, kad kada nors su tavimi sugrįšime į žemę. Jėzus ateis ir teis tave pagal Žodį, kurį tu mums pamokslavai. Tuomet tu pristatysi mus Jam, ir mes visi kartu grįšime į žemę gyventi

amžinai“. Aš paklausiau: „Ar dabar turiu grįžti į žemę?“ Jie atsakė: „Taip, bet veržkis toliau!“]

[Kai aš pajudėjau iš tos gražios, džiaugsmingos vietos, kiek tik mano akys užmatė, žmonės ėjo link manęs, kad apkabintų mane, šaukdami: „Mano brangus broli!“]

[Staiga vėl sugrįžau į lovą. Aš pasakiau: „O, Dieve, padėk man! Niekada neleisk man eiti į kompromisą su Žodžiu. Leisk man tvirtai stovėti su Žodžiu. Man nerūpi kas ką daro, Viešpatie, leisk man veržtis į tą gražią, džiaugsmingą vietą!“]

[Kaip niekada gyvenime esu įsitikinęs, kad norint ten patekti, prireiks tobulos meilės. Ten nebuvo jokio pavydo, jokio nuovargio, jokios ligos, jokios senatvės, jokios mirties. Tik pats aukščiausias grožis ir džiaugsmas!]

[Kad ir ką darytumėte, atidėkite į šalį visa kita, kol pasieksite tobulą meilę! Pasiekite, kad galėtumėte mylėti visus, net kiekvieną priešą. Nesvarbu, ar lėktuvas siūbuoja, ar blyksi žaibai, ar priešo ginklai nutaikyti prieš jus, tie dalykai neturi reikšmės: įgykite tobulą meilę!]

[Jei nesate išgelbėtas, dabar priimkite Jėzų Kristų kaip savo Gelbėtoją! Jei nebuvote pakrikštytas vandenyje, būkite pakrikštytas dabar! Jei negavote Šventosios Dvasios Krikšto, priimkite jį dabar! Veržkitės prie tos tobulos meilės, kuri nuves jus į tą gražią ir džiaugsmingą vietą, už laiko uždangos!]

³⁹ Ačiū, Broli, už tai. Tai . . . Pagalvojau, galbūt kai kurie iš jūsų perskaitysite tai. Ir jei neturite šios knygelės, na, jūs galite ją gauti.

⁴⁰ Tuomet, tiesiai puslapio apačioje, jis padarė nedidelį įrašą apie ten esantį tarnavimą. Nežinau, ar jūs pastebėjote tai, ar ne, tiesiai apačioje, po to kai perskaitote tai. Tiesiai apačioje, nedidelis įrašas apačioje. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

⁴¹ Taigi, tai beveik visomis kalbomis po dangumi, suprantate, kad būtų skaitoma visame pasaulyje.

⁴² Dabar, „Ką—ką . . .“ na, jūs sakote: „Ką jūs pasakytumėte, broli Branhamai, prieš melsdamasis už ligonius?“

⁴³ Tai dėl to: kad žinotume, jog mūsų pastangos nėra veltui. Suprantate? Mes turime artintis prie Dievo per šį meilės ir tikėjimo kanalą. Tikėjimas mus atveda prie kanalo. Meilė yra ta, kuri mus įveda. (Atleiskite.) [Tuščia vieta juostoje—Red.]

⁴⁴ Dabar, ar manote, kad Dievas . . . Taigi . . . Taigi, jūsų tikėjimas dabar pasiekia tą vietą, ar manote, kad . . . ? Ką dabar pagalvotumėte, jei visos pastangos, kurias . . . ši bažnyčia ir čia esančios žmonių grupės idėjo dėl Dievo karalystės? Čia yra daug, kurie paremia jūsų vaikus, dėl Dievo Karalystės. Čia daug žmonių, kurie lieka be drabužių, dėl Dievo Karalystės. Yra daug

tokių, kurie keliavo per audras ir vaikščiojo basomis kojomis, be batų, kad patektų į čia esančią bažnyčią, teisingai, dėl Dievo Karalystės.

⁴⁵ Ar galite įsivaizduoti, kad dailininkas nutapo puikų paveikslą, gražų, kol jis pasiekia aukštumas, o paskui jį tiesiog suplėšo? kažkas būtų negerai su tuo menininku. Ar galėtumėte įsivaizduoti kompozitorių, kuris parašytų dainą, kol ji pasiektų aukštumas, o paskui tiesiog suplėšytų savo—savo muziką? kažkas būtų negerai su tuo kompozitoriumi. Suprantate? Pas Dievą viskas tvarkoje. Dievas nesukuria štai taip dalyko, tik tam, kad suplėšytų ir išmestų. Tai skirta Jo Karalystei. Tai Jo Slovei.

⁴⁶ Kiekvienas iš mūsų atlieka tam tikrą vaidmenį šiame paveiksle ir šioje dainoje. Mes esame Dievo Karalystės dalis. Ir tai reiškia, kad mes galime atlikti savo vaidmenį, jei tik suvokiame, kurioje mes vietoje esame poziciškai, priklausome tai vietai ir tuomet tiesiog pasiliegame toje vietoje. Ir viena vieta, kurią mes žinome – tai yra meilė, nes būtent ji ir sudaro paveikslą.

⁴⁷ Taigi, kai jūs matote štai tokius regėjimus ir visa kita, sunku suprasti, kas—kas yra kitoje Pusėje. Norėčiau, kad būčiau žinojęs. Tas žmogus įdėjo ten tą nedidekį įrašą, kad pasakytų, jog senovės pranašai, kaip jie matė tuos regėjimus ir taip toliau, ir kaip tai, šiandien, net už... Mes negalime to suprasti, bet Viešpats leido mums veržtis į tai ir pamatyti, kas tai yra.

⁴⁸ Taigi, draugai, aš nemiegojau. Ir aš, tik tarp jūsų ir manęs, ir šios bažnyčios čia, aš nebuvo regėjime. Aš žinau, kas yra regėjimas. Kai kurie čia, tiesiog tik praėjusią savaitę, kai kurie, tai įvyko net trisdešimt kartų per vakarą. Jūs galite įsivaizduoti, koks krūvis ant jūsų. Žinoma, dėl to jūs nervinatės.

⁴⁹ Kas, jei jūs nueitumėte į štai tokį susirinkimą, ir tiesiog prisiimtumėte atsakomybę už tai, ar susirinkimas praėjo teisingai ar ne, ar jūs, tiesiog—tiesiog jums tektų atsakomybė? Jūs turėtumėte atsakyti kiekvienam tarnautojui į kiekvieną klausimą, į viską. Susirinkimas vyksta teisingai ar ne, atsakomybė tenka tik jums, vienam. Pažvelkite, ką tai padarytų jums.

⁵⁰ Kai kurie mano bendradarbiai, tiesiog paprasatai pardavinėja knygas ir panašiai, tampa tokie nervingi, kad jiems tenka eiti namo, suprantate, atsigulti ir tą vakarą jie neateina į bažnyčią. Tai bent! O, tai tiesiog siaubinga. Kaip mano marti, miela krikščionė, Loyce. Tiesiog—tiesiog ateidama į susirinkimą, tiesiog taip... Aštuonias savaites ar septynias savaites, nuolatos štai taip, tiesiog turėjo gulėti lovoje dieną ar dvi, suprantate, neturėdama atsakomybės. Suprantate? Bilis, tiesiog išdalina kelias maldos korteles, ir tiesiog būna visiškai sutriuškindas.

⁵¹ Bet, suprantate, visas svoris gula ant manęs. Aš turiu pasikliauti jumis, kad melstumėtės už mane. Suprantate? Be to, jie tvirtina, kad—kad dvidešimt minučių pamokslavimo po įkvėpimu, prilygsta aštuonioms valandoms sunkaus darbo jūsų kūnui. Aš pamokslauju nuo dviejų iki trijų valandų per vakarą; kartais tris kartus per dieną. Suprantate?

⁵² Ir kaip tuomet dėl vieno regėjimo? Vienas regėjimas padarė mūsų Viešpatį Jėzų silpną. Teisingai. Biblijoje pasakyta, kad moteris palietė Jo drabužį, dėl ko Jis ir nusilpo. Na, jei vienas regėjimas Jį padarė silpną, Jį, Dievo Sūnų; kaip dėl manęs, nusidėjėlio, išgelbėto per malonę, ką padarytų trisdešimt iš jų per vieną vakarą? Suprantate? Tai... Jei tik sustotume ir pagalvotume, tai pranoksta bet kuri žmogų. Žmogaus kūnas negali to atlaikyti. Aš būčiau kur nors psichiatrinėje ligoninėje, daužydamas galvą į sienas. Suprantate? Tai—tai toks silpnumas, kad jūs negalite... Tai vidinis silpnumas, suprantate, kuris tiesiog žudo jus.

⁵³ Taigi, bet tuomet į ką jūs veržiatės? Galbūt pasakysiu tai. Matau brolių ir seserį Cox ten, Rodney ir jo žmoną, ir seserį čia, ten iš naujai atsivertusiųjų. Yra Šalis, tiesiog kažkur anapus, jei tik galėtume pagalvoti apie tai ir pažvelgti į Ją, Ji yra pats šlovingiausias dalykas. Ji verta visų pastangų, kurias mes įdedame. Suprantate?

⁵⁴ Dabar, prieš meldamasis už ligonius, galiu pasakyti štai ką:

⁵⁵ Kas, jei mažas kūdikėlis, prieš jam gimstant, paimkime tai, mažas kūdikėlis, kuris gyveno motinos išciose tuos devynis mėnesius, ir tas kūdikėlis galėtų mąstyti? Jis pasakytų: „Žinote ką? Jie man sako, kad aš ruošiuosi gimti. Na, ką aš ten veiksiu? Aš nežinau nieko, išskyrus šią vietą čia, kurioje gyvenu. Aš semiuosi savo jėgų iš vidaus. Ir iš ko aš gyvensiu ten? Jie man sako, kad yra saulė, kuri šviečia. Jie man sako, kad ten aplink vaikštinėja žmonės. O aš nieko nežinau, tik šią vietą čia. Tai viskas, ką aš žinau, tiesiai čia, savo motinos išciose. Štai kur aš buvau patalpintas. Viskas, ką aš žinau - yra čia, šiose išciose. Ir jie man sako, kad čia yra tik vieta iš daugelio vietų!“

⁵⁶ Na, tas kūdikis būtų mirtinai išsigandęs to gimimo. Ar ne taip? Jis būtų mirtinai išsigandęs, kadangi jis ateina į vietą, apie kurią nieko nežino, kuri yra aukštesnė, milijonus kartų aukštesnė už tą, kurioje jis gyvena. Jis nežinotų, apie kas visa tai, jis saktų: „Kaip, ką aš darysiu?“ Jis būtų mirtinai išsigandęs gimimo, bet mes, gyvenantys čia, na, mes, kurie kartą buvome ten, mes jokių būdu nenorėjome ten grįžti, mes nenorėtume vėl grįžti į motinos išcias. Suprantate? Ne, mes nenorėtume to daryti.

⁵⁷ Ir tai tokiu būdu yra, kai mes mirštame, draugai. O Dieve! Suprantate? Jūs gimstate į tam tikrą Vietą. Jūs niekada Ten nebuvote. Jūs negalite Jos suprasti, kokia Ji didinga. „Kaip—kaip Ten bus? Aš...“ Ir vienintelis dalykas, kuris padeda

man suvokti, arba jums suvokti, tai tas nedidelis Gyvenimo prisilietimas, kaip dvasia įeina į kūdikį tose motinos iščiose. Suprantate? Tai vienintelis būdas, kaip mes galime suprasti, kas yra ta didinga Šalis anapus, kur nėra ligos, nėra sielvarto, nėra mirties, nėra senatvės, nėra nieko. O, tai bent!

⁵⁸ Na, kai kartą persikelsite Ten, jūs niekada nenorėsite grįžti į tokia vietą kaip ši, lygiai taip pat, kaip kūdikis nenorėtų grįžti į motinos iščias. Suprantate? Ji daug didingesnė, Ten, anoje Pusėje, suprantate. Mes negalime To suprasti, tikrai ne, mes negalime. Na, kaip tas kūdikis yra už bet kokio mąstymo ribų, taip ir mes negalime suvokti, kaip bus Ten, suprantate, nes mes esame žemės iščiose, pasiruošę vieną dieną gimti į naują Karalystę, į naują Pasaulį.

⁵⁹ Būten taip aš jaučiuosi dėl tų regėjimų ir panašių dalykų arba dėl to, kas man nutiko tą dieną, kai perėjau ten, tiesiog į kitą pusę ir pamačiau kas Tai yra, o paskui grįžau čia.

⁶⁰ Ar galite įsivaizduoti, kad esate kūdikis ir—ir žinote, kaip tai šlovinga vaikščioti aplink, matyti žydinčius medžius, čiulbančius paukščius, šviečiančią saulę ir štai tokį gyvenimą, ir tuomet būti įkalintam iščiose? Na, jūs visiškai nenorėtumėte sugrįžti.

⁶¹ Na, tuomet mes, mūsų—mūsų mąstymas, iš šalies, būtų sugrubęs, bandant galvoti apie tai, kas Ten yra. Kai Raštas sako: „Akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, ar į žmogaus širdį neatėjo tai, ką Dievas yra paruošęs tiems, kurie Jį myli“. Suprantate? Taigi mes žinome, kad anoje Pusėje yra šlovinga. Vieną dieną, mirtis, ką mes vadiname mirtimi, duos mums naują Gimimą, ir mes ateisime į kitą Pasaulį, anoje Pusėje.

⁶² Broli Džordžai, tu Ten nebūsi senyvo amžiaus, visas suluošintas. Ir brolis ir sesuo Spencer, ir kai kurie iš mūsų, kurie yra vyresni, ir taip toliau, mes ten būsime amžinai jauni.

Šį seną...šio kūno rūbą nusimesiu, ir aš pakilsiu

Ir pagriebsiu amžinąjį apdovanojimą,

Ir skrisdamas ore šauksiu:

„Sudie, sudie, miela maldos valanda!“

⁶³ Viskas baigta. Daugiau jokių ilgų maldos naktų, daugiau nieko. Tiesiog įeinatė į tą jauna, džiaugsmingą amžių, kad būti Ten, ne tik metus ar penkiasdešimt metų, ar milijoną metų, bet mes būsime Ten šimtą milijardų metų, mes dar net nebūsime pradėję. Štai ir viskas. Tad kodėl neturėtume būti laimingi šį rytą? Kodėl neturėtume džiaugtis? Kodėl neturėtume pasinaudoti kiekvienu nuostabiu dalyku, kurį Dievas mums davė?

⁶⁴ Čia yra Dieviškas išgydymas. Kodėl Jėzus buvo sumuštas; suplėšo paveikslą, sakydami: „Nėra tokio dalyko“? Jo kūnas buvo išraižytas rėžiais, Jo šonkauliai kyšojo, kad: „Jo rėžiais

mes buvome išgydyti“. Ši rytą nesuplėšykime paveikslą. Apkabinkime Jį, priimkime Jį.

⁶⁵ Taigi, broli, ir dabar kiekvienas iš jūsų, už kuriuos bus meldžiamasi, jei galite atsistokite aplink altorių. Kol buvo kalbamas pamokslas, prieš keletą minučių, per išaiškinimą ir kalbas, kad mes dėsime rankas ant ligonių ir matysime galingus Dievo darbus.

⁶⁶ Dabar, mūsų broli, jums nereikia atsistoti, brolis, kuris guli ant neštuvų. Mes prieisime prie jūsų.

⁶⁷ Bet jei čia yra kitų, už kuriuos reikia pasimelsti, norėtų atsistoti aplink altorių, kol mes su broliu melsimės ir dėsime rankas ant ligonių, jūs ateikite tiesiog dabar. Ir atminkite, priimkite tą paveikslą: „Jo žaizdomis mes buvome išgydyti“.

⁶⁸ „Aš nesuprantu to, Viešpatie“. Žinoma, jūs nesuprantate. Jūs vis dar esate žemės išciose.

⁶⁹ Bet Jis visa tai paruošė. Ir Jis nepaėmė... Kodėl Jis buvo sumuštas? Tiesiog tam kad suplėšyti paveikslą ar dainą, ir išmesti tai? Ne, pone. Jis buvo sumuštas, sužeistas ir kraujuojantis, kad mes būtume išgydyti. Ir per tai mes: „Jo rėžiais mes esame išgydyti“, - kiekvienas iš mūsų. Dabar, kai jūs ateinate, susirenkate prie altoriaus maldai.

⁷⁰ Taigi, tiek daug čia to išpūdingo ir perdėto amerikietiško evangelizavimo, ir kalbų apie: „Jūs turite daryti *ta*, daryti *ana*“.

⁷¹ Yra vienas dalykas, dėl kurio aš noriu būti sąžiningas su jumis, mano drauge. Dalykas - būdas, kuriuo Dievas gydo, yra paremtas tarnavimu Jam. Suprantate? Tai yra paremta tarnavimu Jam. Mes turime priimti savo išgydymą tuo pagrindu, kad po to, kai būsime išgydyti, mes tarnausime Jam. Taigi, Biblijoje pasakyta: „Išpažinkite vienas kitam savo nusizengimus. Melskitės vienas už kitą, kad būtumėte išgydyti“. Suprantate? Tuo pagrindu - jūs tarnausite Dievui. Daugelis iš jūsų čia, galbūt, esate prie mirties, ir jūs—jūs turėsite mirti, jei kas nors neįvyks. Tuomet aš noriu, kad jūs savo širdyje. . .

⁷² Taigi, mes galbūt patepsime jus aliejumi, galbūt melsimės už jus, pastorius ir aš, melsimės tikėjimo malda, padarysime viską, ką galime, bet tai nieko gero neduos, kol jūs pats neįeisite į bendravimą su Kristumi. Suprantate? Jūs turite ateiti į tą bendravimą, kad: „Aš, Viešpatie. . .“

⁷³ Ką tik pamačiau ten ateinančią jaunutę panelę. Ji ne taip seniai atėjo čia, į namus, turėdama kažką panašaus į auglį ar Hodžkino ligą. Ir ji, pagal tikėjimą yra metodistė. Manau, kad tai tiesa, ar ne, sese? Ir ji turėjo didelį gumbą šone. Ir štai dabar ji stovi, išgydyta.

⁷⁴ Matau čia stovinčią seserį Veaver, sirgusią vienu iš sunkiausių vėžio atvejų, kokį tik esu matęs per visą savo gyvenimą. Ir pirmas dalykas, aš jos paklausiau, ar ji norėtų

pasikrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu ir išpažinti savo nuodėmes. Kai aš nuvedžiau ją čia, į vandenį, turėjau ją prilaikyti; ji buvo tokia plonutė, jos rankos buvo tiesiog smulkutės. Ir ji buvo pakrikštyta Jėzaus Kristaus Vardu. Ir tai buvo mažiausiai prieš dešimt metų, ar ne taip, sese? [Sesuo Veaver sako: „Ne. Tai buvo prieš šešiolika metų“—Red.] Prieš šešiolika metų. Šešiolika metų papildomo gyvenimo, nes ji norėjo būti paklusni. Kai patys geriausi gydytojai čia . . .

⁷⁵ Na, man pasakė jos pačios gydytojas. Kai, pasakiau—pasakiau jam, pasakiau: „Ji išgydyta“.

⁷⁶ Tarė: „O, o! Ji po kelių savaičių mirs nuo vėžio. Nesijaudinkite dėl to. Ji mirs. Dar kelios savaitės ir jos nebebus“. Ir jis jau buvo paskyręs jai gyventi tik vieną dieną. Ir štai ji šiandien, po šešiolikos metų, stovi prie altoriaus. Ką aš daugiau galėčiau pasakyti, dar ir dar, ir dar ir dar!

⁷⁷ Taigi, Dievas nesielfia taip, kad padaro tai vienam Savo vaikui, o kitam to nedaro. Jis daro tai dėl visų Savo vaikų. „Kas nori, te ateina“. Tai . . . Jūs buvote pakviesti ateiti pas Jį. Taigi: „Tikėjimo malda išgelbės sergantį“. Taip pasakyta Biblijoje.

⁷⁸ Dabar—taigi, jei . . . tai ką norėčiau, kad jūs padarytumėte – kad išpažintumėte Dievui savo klaidas ir pasakytumėte: „Viešpatie, išgydyk mane“. Jeigu jūs niekada nebuvote atsivertę, atiduokite savo širdis Kristui. Ir jeigu jūs niekada nebuvote pakrikštyti vandenyje, Jėzaus Kristaus Vardu, čia yra paruoštas baseinas. Suprantate?

⁷⁹ Ir ši panelė, kitoje gatvės pusėje čia; kai tas netikintis žmogus atsivertė per tai. Kai ji gulėjo . . . Jie išsiuntė ją namo iš Silvercrest, sergančią tuberkulioze, bimiršančią. Ir kai aš nuvykau ten, ir Viešpats davė regėjimą, pasakė: „Ji bus išgydyta“.

⁸⁰ Ir jis susitiko su manimi ten, sekantį ryta, ponas Andrius, ir tiesiog aprėkė mane. Pasakė: „Suteikti moteriai štai tokią melagingą viltį!“

⁸¹ Aš pasakiau: „Ponas Andriu, tai nėra melaginga viltis. Moteris yra krikščionė. Ir kai ji taps pajėgi, ji ateis pasikrikštyti“.

⁸² O jis tarė: „Ji miršta“. Pasakė: „Aš . . . Kaip ji galėjo būti išsiųsta namo iš Silvercrest?“

⁸³ Aš pasakiau: „Pone, jūs žiūrite, jūs . . . Tai į ką jūs žiūrite, jūs žiūrite į tai, ką sako gydytojas. Aš žiūriu į tai, ką pasakė Dievas“. Suprantate?

⁸⁴ Taigi, tai yra skirtumas, į ką jūs žiūrite. Suprantate? Jūs žiūrėsite į tai, ką sako gydytojas, jūs tikrai mirsite. Bet jūs turite žiūrėti į tai, ką pasakė Dievas. Kieno žodį jūs ruošiatės priimti?

⁸⁵ Kas būtų, jei Abrahamas būtų priėmęs gydytojo nuomonę, kai jam, esant šimto metų, ir jis ruošiasi susilaukti kūdikio iš

savo žmonos, kuriai devyniasdešimt? Ką jis tuomet padarytų? Suprantate? Na, gydytojas pasakytų: „Vyras išprotėjo“. Bet Dievas įskaitė jam kaip teisumą, nes jis patikėjo Dievu. Suprantate? Taigi, jūs. . .

⁸⁶ Ir moteris išgyveno. Ji atsisakė krikšto Jėzaus Kristaus Vardu, nes manau, kad ji buvo metodistė ar presbiterijonė. Ji ėmė vis labiau sirgti. Ir ji atėjo ir paėmė Grace Veber, kuri gyveno ar vis dar gyvena ten, jos dukra gyvena, apsiausta, ir atėjo čia, ir buvo pakrikštyta Jėzaus Kristaus Vardu, karščiuodama, sirgo, visur ant pečių turėdama išsipūtusius auglius ir panašiai, su šimto ir keturių laipsnių temperatūra. Ir buvo pakrikštyta tiesiai čia, Jėzaus Kristaus Vardu. Ir ji gyvena tiesiog kitoje gatvės pusėje nuo čia. Galbūt dabar sėdi čia. Prieš kelias minutes apsidairiau, ar galėsiu ją pamatyti. Suprantate? Paklusnumas, suprantate.

⁸⁷ Tai ne tik važinėjimas aplink. . . Aš skiriuosi nuo kai kurių mūsų brolių, kurie tiesiog deda rankas ant *to*, *ano* ir *kito*, panašiai, ir sako, kad kažkoks perdėtai išpūstas tikėjimas padarys tai. Taip nėra. Jūs turite turėti tikrą, tvirtą, Biblijos, Sventosios Dvasios tikėjimą. Suprantate? Jei neturėsite, tai ilgai neišsilaikys. Nes tai nėra ilgalaikis.

⁸⁸ Štai dėl ko galiu dėkoti Viešpačiui, kad Jis iki šiol man padėjo. Išgydymai, kurie įvyko, buvo tikri, nes jie iš tikrųjų paremti TAIP SAKO VIEŠPATS. Suprantate? Todėl jie išstovės.

⁸⁹ Dabar—taigi, kai sekmadieninė mokyklėlė, aš tik minutėlę palaukiau, kalbėdamas su jumis, kol jie užims savo vietas, įsitaisys, kad galėtume dabar pabūti ramūs. Mes tiesiog turime porą minučių, melsimės, pradėsime melstis.

⁹⁰ Taigi, aš noriu, kad kiekvienas iš jūsų išpažintumėte Dievui savo klaidas ir pažadėtumėte Dievui, kad tarnausite Jam ir darysite viską, ką galite. Mes su pastoriais melsimės, ateisime ir uždėsime ant jūsų rankas, ir jūs tikrai būsite išgydyti, jei tikite tu.

⁹¹ Kaip tie žmonės su ramentais, kurtieji ir nebyliai, ir akli, praėjusio sekmadienio popietę, tiesiog atėjo ant pakylos, numetė savo ramentus; užlipo ant pakylos, praregėjo, žinote, štai taip? Jų buvo šimtą kartų šimtai! Kol, aš buvau toks silpnas, jie beveik turėjo išnešti mane nuo pakylos, tiesiog stovėjau, o jie ėjo pro šalį. Suprantate? Eilė, kuri būtų nusidriekusi nuo čia beveik iki Džefersonvilio vidurinės mokyklos, išsirikiavę, jie ėjo eilėje. Ir nežinau, ar yra nors vienas iš tų, kurie praėjo pro šalį, kuris nebuvo išgydytas. Suprantate? Nes jie atėjo remdamiesi tikru, nuoširdžiu krikščionišku tikėjimu ir tikėjo. Jie. . . Tai turi įvykti.

Dabar palenkime savo galvas, visi, padėkite man melstis už juos.

⁹² Viešpatie Jėzau, mes atnešame Tau šį rytą šią sergančių, kenčiančių, kankinamų vaikų auditoriją, stovincią čia.

Daugeliui iš jų, Viešpatie, nėra jokios vilties, kad gydytojai juos išgydys, ypač šiam vyrui, gulinčiam čia ant neštuvų. Tai arba Tavo malonė, arba jis po kelių dienų iškeliaus iš šio pasaulio. Ir, be abejonės, galbūt kai kurie stovintys čia prie altoriaus, su jų laukiančiais širdies priepuoliais ir ligomis, ir negalavimais, kurie tiesiog suplėšytų juos.

⁹³ Yra tik vienas dalykas, Tėve, kuris gali juos išgelbėti, tai - peržengti penkis šio kūno pojūčius, kur gydytojai, be abejonės, ištikimai stengėsi išgelbėti jų gyvybę; ligos, vėžys, tuberkuliozė, širdies problemos. Ir su visais pleistrais, vamzdeliais ir medžiagomis, ir—ir—ir vaistais nuo infekcijų, priešas veržiasi į vidų, kad atimtų jų gyvybę.

⁹⁴ Ir aš tikiu, Viešpatie, aš išsakaiu jiems Tavo nuomonę. Ir girdėjau ši rytą vyrą, kalbantį kalbomis, ir pateikiantį tą išaiškinimą, kas įvyks šiandien. Kai kurie iš jų priims tai, Viešpatie, tikrai. Teisingai. Aš tuo tikiu.

⁹⁵ Ir dabar, kaip parašyta Biblijoje, kad Dovydas, mažas piemenėlis, prižiūrėjo savo tėvo avis, ten už dykumos. Ir vieną dieną prisėlinęs liūtas pagrobė vieną iš jo tėvo avelių ir nubėgo su ja. Ir tas mažas piemenėlis su tikėjimu, ir ką gi jis turėjo, kad galėtų stoti prieš tą liūtą? Ne šiuolaikinį šautuvą ar revolverį. Tačiau jis turėjo mažą laidynę, ir jis puolė paskui tą liūtą. Jis užmušė liūtą ir sugražino tą avi. Atėjo lokys ir pagavo vieną; jis pasileido paskui tą lokį, kuris galėjo sutraiškyti jį žemėse. Bet jis negalvojo nei apie lokio dydį, nei apie liūto jėgą, nei apie jo greitumą, nei apie tai, kad nesugebės pasinaudoti laidyne.

⁹⁶ Ir kai jis stovėjo priešais karalių Saulių, jis pasakė: „Tavo tarnas ganė savo tėvo avis, bet įėjo liūtas, pagavo vieną ir nubėgo. Ir aš nusekiau paskui jį ir gražinau avi atgal“. Jis pasakė: „Tas pats Dievas, kuris išgelbėjo mane iš rankos, ar iš to lokio letenos, ar iš to liūto nasrų, taip pat gali paimti tą neapipjaustytą filistiną ir atiduoti jį į mano rankas“.

⁹⁷ Kaip mes žinome, pasakojama, jis užmušė; užmušė vyrą, kuris buvo daug, daug kartų didesnis už jį, ir jis buvo karys. Kaip tai pribloškė Saulių, tą didį karalių, didį, galingą vyrą, kaip tas nedidelis vaikinukas galėjo turėti tokį tikėjamą laidynę. Ne, ne laidynėje, bet Dievu.

⁹⁸ Dabar, Viešpatie, aplink šį altorių stovinčios, gulinčios čia ant šio gulto, yra Dievo avys, mažos Jo avelės. Jas pagavo liūtas, vadinamas vėžiu, lokys, vadinamas tuberkulioze, kitos ligos, kurios sugavo jas ir išplėšė jas, ir drasko jas į gabalus. Viešpatie, aš—aš einu paskui jas, su maža laidyne, vadinama tikėjimo malda. Tai nėra labai daug, bet aš žinau, ką ji padarė. Ir aš žinau, kad tai vis dar tas pats Dievas. Aš einu paskui jas ši rytą, kad sugražinčiau jas, Viešpatie, į pavėsingas žalias ir geros sveikatos ganyklas, nusileidžiančias prie tylių ramybės vandenių, toli nuo jų nerimo, kad jos tikėtų Tavimi.

⁹⁹ Ir aš einu paskui jas su ginklu, kurį Tu davei, kad galėčiau eiti. „Tikėjimo malda išgelbės sergantį, ir Dievas juos pakels. Jei jie būtų padarę kokią nors nuodėmę, tai jiems bus atleista“.

¹⁰⁰ Ir, Tėve, mes dabar einame pasitikti priešo, pasitikti liūtą, susitikti su šėtonu, bet kokioje jo formoje, kurioje jis yra, vadinamoje vėžiu, tuberkulioze, Hodžkino liga, širdies liga, bet kuri kita liga. Mes einame, kad surasti jį ir sugražinti šį avinėlį atgal į Dievo Namus. Jėzaus Kristaus Vardu mes einame, panaudoti tą laidynę, kurią Tu mums davei. Būk su mumis, Tėve, kai mes dabar pagarbiai artinamės prie Tavęs, Jėzaus Vardu.

¹⁰¹ Norėčiau, kad jūs laikytumėte palenkę savo galvas. Ir mes einame, kad patepti aliejumi, ir dėti rankas ant ligonių, o tikėjimo malda išgelbės sergantįjį. Kiekvienas čia esantis krikščionis, įdėkite savo tikėjimą į šią maldos eilę.

[Maldos eilė tęsiasi tris su puse minutės, daugelio brolio Branhamo žodžių negalima atskirti—Red.]

Jėzaus Kristaus Vardu!

Jėzaus Kristaus Vardu!

Jėzaus Vardas!

Jėzaus Kristaus Vardas!

Jėzaus Vardas!

Tėve, aš sudraudžiu šėtoną! . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu!

Jėzaus Kristaus Vardu! . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu!

Eikite ir tikėkite tuo . . . ? . . . ir tai bus padaryta! . . . ? . . .

Viešpatie, Tu . . . ? . . .

Dieve . . . ? . . .

¹⁰² Viešpatie, Tu . . . Tu parašei apie galimybę. Tu esi Giminaitis, Kristus! . . . ? . . . Jėzaus Kristaus Vardu!

¹⁰³ „Tikėjimo malda išgelbės sergantįjį“. Aš noriu, kad Tu padarytum tai dėl jos. Gražink ją, kad ji vėl būtų sveika moteris! . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardas, sugražink ją!

Jėzaus Kristaus Vardu sugražink ją! . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu, sugražindamas mano seserį.

Jėzaus Kristaus Vardu, sugražink mano brolių! . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu! . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu! . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu! . . . ? . . .

Jūs niekada to nedarėte. Telaimina jus Viešpats!

Aš atėjau to, ši rytą! . . . ? . . .

¹⁰⁴ Jėzaus Kristaus Vardu, tikėjimo malda aš sugražinu jus iš vergijos! . . . ? . . . Mes pridėdame savo tikėjimą prie šių . . . ? . . .

Tiktai tikėk;

Dabar su palenktomis mūsų galvomis. Dabar:

Tiktai tikėk, tiktai tikėk,

. . . viskas įmanoma, tiktai tikėk.

O Viešpatie, aš tikiu, O Viešpatie, aš tikiu,

Viskas įmanoma . . .

Dabar tiesiog pakelkime savo rankas.


. . . Viešpatie, aš tikiu;

O Viešpatie, aš tikiu; Viešpatie, aš tikiu,

Viskas įmanoma, Viešpatie, aš tikiu.

¹⁰⁵ Mūsų Dangiškasis Tėve, tie, kurie galėjo atsistoti, pakėlė savo rankas, kad jie priėmė tai. Šis brolis, kuris gulėjo ant gulto, pakėlė rankas, kad parodytų, jog jis priėmė savo išgydymą. Mes tikime, Viešpatie, jie dabar ramiai eina atgal į pavėsingas žalias ganyklas, prie tylių vandenių, kad vėl būtų sveiki, per Jėzaus Vardą. Mes dėkojame Tau už tai. Amen.

¹⁰⁶ Gerai, broli Nevilai, aš dabar atsisėsiu čia ir paklausysiu jūsų pamokslavimo.

¹⁰⁷ [Pamokslo pradžioje brolis Branhamas paminėjo apie „nedidelį įrašą“, kurį brolis Tomas R. Nickel, Pilnos Evangelijos Vyrų Balso redaktorius, patalpino pirmajame straipsnio puslapyje, kur sakoma: „DĖL NUOTRAUKOS PRIEKINIAME VIRŠELYJE: Biblijos dienomis buvo Dievo vyrų, kurie buvo pranašai ir aiškiaregiai. Tačiau visuose Šventuose Įrašuose nė vienas iš jų neturėjo didesnės tarnystės nei Viljamas Branhamas, pranašas ir Dievo aiškiaregys, kurio nuotrauka yra šio „Pilnos Evangelijos Vyrų Balso“ numerio viršelyje. Branhamas buvo Dievo panaudotas, Jėzaus Vardu, kad prikelti mirusiuosius!“—Red.] 

61-0305 Už laiko uždangos
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org